

MEGHÍVÓ

*Mindenkit szeretettel várunk gyülekezeti napokra
a nagyerdei református templomba október 21-23 között*

Cél: a hívő ember tanítása

Világosság a világnak

Keresztyén élet a világot átfogó egyház tagjaként

okt. 21. (péntek) 17:30 : A világ Isten világa

okt. 22. (szombat) 16:00 : Szolgálatra kiválasztva

okt. 22. (szombat) 17:30 : A világra nyitott, elkötelezett
keresztyének kerestetnek!

okt. 23. vasárnap fél 9 és fél 11 : Istentisztelet, úrvacsora

Szolgál:

Dr. Kool Anne-Marie

a Károli Gáspár Református Egyetem tanára

A másfél órás alkalmak rendje: rövid áhítat, előadás és megbeszélés

“Növekedjete az Isten ismeretében!” (Kol 1, 10)

Keresztyén küldetésünk egyik legfontosabb feladatára, a tanítvánnyá tételre készített fel három vasárnapi igehirdetés az Ef 2,11-22 alapján.

– Közben néhány közeli utca lakóit borítékban elhelyezett szórólapokkal hívogattuk, hogy „Átriumi beszélgetések”-en, egy tea mellett találkozhassanak lelkészeinkkel.

– Szept. 18-án, 25-én és okt. 2-án a fél 9-es istentiszteleteket a hagyományos rend szerint tartottuk a Luk 14,15-24 alapján Püskiné Szécsi Judit szolgálatával.

– Ismerősöket, barátokat, családtagokat, érdeklődőket a fél 11-es istentiszteletekre hívogattuk, a lekipásztor által írt levéllel is.

– „Mire szomjazol?” címmel a templom előtt kínáltuk meg friss ásványvízzel és szórólapokkal az arra járó érdeklődőket.

– A Jézushoz hívogató – András-szolgálat

– három vasárnapján a közelmúltban felnőttként megtért és konfirmált, több mint 200 testvérünk közül többen szolgáltak imádsággal, igeolvasással, és személyes vallomások hangzottak el útkeresésükről, hitre jutásukról, gyülekezethez tartozásuk örömről. Püski Lajos a nagy vacsora példázatával (Luk 14,15-24) hívott a Krisztus által való új élet melletti döntésre. Orgona, pianínó, ifis zenekar és kamarakórusunk gazdagította az alkalmakat.

– A kiosztott lapokon lévő imádság elmondásával felelni lehetett a megszólításra, és segítséget lehetett kérni a lelki fejlődéshez. Az október elején indult Bibliaiskolán pedig megalapozható az igeismeret és a hit. A bizonyágtételeket és igehirdetéseket szerkesztve közöljük. A teljes anyag megtalálható honlapunkon:

www.refnagyerdo.hu

(Szerk.)

Szeptember 18-án a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással Guti István, imádsággal a korábban felnőttként konfirmált Gutiné Matos Bea szolgált. Lelki útkereséséről, megtéréséről pedig Kulcsárné Ispány Klára beszélt. A Lukács 14,15-17 alapján Püski Lajos lelkész hirdette az igét.

Kedves Barátaim!

Milyen istenképünk van? Arra a kérdésre, hogy hol található a mennyország, egy 8 éves gyermek azt válaszolta, hogy: „Azt hiszem, a papok tudják hol van, de Isten megeskette őket, hogy ne árulják el, hadd csodálkozzanak majd az emberek.” Vajon nem a felnőttektől hallott valami téves képzetet Istenről ez a gyermek? Némelyek szerint Isten távoli, megfoghatatlan, csak törvényeivel, korlátozó Úr. Talán hiszel benne, de nem sok közöd van hozzá? Mi hasznod lehet az ilyen hitből?

A legnagyobb Úr hív téged is. Sokan keresik a gazdagok, vezetők kegyeit. A Bibliában az üdvösség szemléletes kifejezése a lakoma, a menyegző. A példázatbeli gazda nagy vacsorát készített, és sok vendéget hívott. Jézus szerint Isten olyan, mint ez a példázatbeli gazda, közösséget akar vállalni veled, meg akar ajándékozni, gazdagítani, országának részesévé tenni. Örülni akar veled. Az előzetes meghívást az Úrtól már te is megkaptad.

A vacsora órájában újra hív! Elküldi szolgáját keleti szokás szerint újra – az akkori Izráel vallásos rétegéhez –, hogy „*már minden készen van!*”. Jézus halála, feltámadása által Isten részéről minden készen van, hogy visszafogadhasson bennünket, és együtt örvezzhessünk a nagy vacsora asztalközösségében.

„Jöjjetek!” – mondja a már meghívottaknak. Itt az alkalmas idő! Ebben a földi életben fel akar készíteni a Bárány Jézus örök vacsorájára. Nem titkoljuk el az Isten országába vezető utat. Sőt, arra küldetünk, hogy hívogassunk az Úrhoz.

Mondj bátran igent az Úr hívogató szeretetére! Ahogyan nem utasítod el rokonaidat sem, amikor meghívnak egy lakodalomba. Legyünk együtt részesei, élvezői örömmel az elfogadó isteni szeretetnek, közösségnek! Mondj igent, mert így lesz igazi jövőd országában, és mondj igent, mert így lehetsz valóban boldog!

Az istentiszteletre hívott érdeklődők a következő imádságot mondhatták el, és döntéseikről a cikksorozat végén található emlékeztető alapján gondolkozhattak el. Kedves Olvasó, ezt te is megteheted!

Imádság: Köszönöm Istenem, hogy engem is számon tartasz, megszólítasz, és hívsz magadhoz országodba.

Odaszánom magam a Jézusban felkínált szereteted megismerésére és ajándékaid elfogadására.

Segíts, hogy kitartóan éljek a gyülekezetben felkínált ilyen lehetőségekkel! Ámen!

Guti István és Gutiné Matos Bea igeolvasással és imádsággal szolgáltak

Nem kaptam keresztyén nevelést otthon. Gyerekkoromban nagymamám megtanított egy-két imádságot, és ha nála nyaraltam, vasárnaponként menni kellett a templomba, ami nagyon ellenemre volt akkor. A prédikációt nem értettem, és számomra ez unalmas volt. Aztán hetedikes koromban konfirmáltam, mert az volt a „szokás”. Bemagoltam, elmondtam, de a szívemig nem jutott el. Utána az első úrvacsorás istentiszteletre még elmentem, de aztán elkerültem a templomot. Arra is emlékszem, hogy sajnáltam azokat, akik templomba járnak, úgy gondoltam, hogy gyengék, és a templom egy kapaszkodó számukra. Aztán, ’93 őszén megismertem Csabát, aki a társam, majd a férjem lett, és akivel eljártunk az egyik barátjához, Laciékhoz. Ő természetgyógyásznak mondta magát (nem volt az), és gondoltam, bevezet engem is a gyógyászat rejtelseibe, és majd én, az ápolónő (ez a szakmám) Jézus erejével jobban tudok majd gyógyítani, mint az orvosok. Teltek a hónapok, észrevétlenül beléptünk a *New Age* gondolkodásba. E kifejezés azt jelenti, „Új korszak”. Követői szerint az ember maga lesz istenné (felsőbbrendű emberré), ott már nem számít a valódi, személyes Isten. Sorban vásároltam az

Tévtaktól az igazi ösvényig

ezoterikus könyveket. Ám ezek mellett Laci megvetette velünk Spurgeon *Isten ígéreteinek tárháza* című napi áhítatos könyvét és olvastatta velünk a Bibliát is, úgyhogy teljes volt a káosz.

Elmentünk előadásra is, ahol a vizezerekről volt szó. Nem értettünk semmit, de a végén az előadó így köszönt el: „Jézus nevében menjetez haza!” Örültem ennek az egy értelmes mondatnak, persze, azóta tudom, hogy Jézusnak semmi köze nem volt az ottaniakhoz, csak visszaéltek a nevével. Vettünk *Aura-növelő medált* is, ami tele volt életmentő kristályokkal, és nem volt szabad levenni, még zuhanyzáskor sem. Lázasan kerestem valamit, ami hiányzott az életemből, csak akkor még nem tudtam, mi az. Aztán '94 őszén megláttam egy könyvet egy kirakatban. New Age – ez volt a címe. Na, gondoltam, ezt még feltétlenül meg kell vennem a gyűjteményembe! Öcsém, aki akkor már református főiskolára járt, könyörgött, hogy ne vegyek én ilyen könyveket, mert nem jó! Azért is megvettem, amiről aztán kiderült, hogy az Evangéliumi Kiadó jelentette meg. Kritizálta a *New Age* mozgalmát, és pontosan le volt írva benne, hogy mi is az az út, amin én járok, és mi a helyes út, a Biblia szerinti, amin járnom kellene. Mert a *New Age* szerint:

ISTEN – az emberi tudatalatti, amely felett az ember rendelkezni tud

HIT – „pozitív gondolkodás”

BŰN – az emberi önmegvalósítás eltévesztése

JÉZUS – jó ember, példakép, tanító

Biblia szerint:

ISTEN – az ember Teremtője, élő és valóságos

HIT – szilárd bizakodás az élő Istenben

és a Jézus kereszthalála által szerzett váltságban

BŰN – Istennel szembeni engedetlenség
JÉZUS – Isten Fia, egyetlen út az Atyához, Megváltó

Ma is előttem van, ahogy ülök törökülésben a nővérszállón az ágyamon, és olvasok. Olvasom, hogy valaki úgy szeret engem, hogy az én bűneimért is meghalt a kereszten. Csak zokogni tudtam.

Még akkor, ott átadtam az életem Jézusnak. Kidobtam a nyakamból a medált (amit kettévágva nem találtam benne az életmentő kristályokat: tömör műanyag volt!). És rájöttem, hogy tulajdonképpen én mindvégig Istent kerestem, csak nem tudtam róla! Ő volt, aki hiányzott az életemből, és azóta is, ha csak alkalmam adódik, mindenkinek mondom, hogy teljes és boldog életet csak Istennel lehet élni! Ezt az egy évig tartó bolyongást a tévtakon mindvégig Csabával együtt jártuk, azóta pedig együtt járunk a keresztyénség útján. Nagy áldás ez, mi ezt tapasztaljuk nap mint nap, és én sokszor imádkozom olyanokért, akikről tudom, hogy még felemás igában járnak.

Megtérésem után elkezdtünk gyülekezetet keresni. Többszöri próbálkozás után a Nagyerdőn kötöttünk ki, ahol az első két-három istentiszteletet végigkönyveztem, ahol a férjem felnőttként konfirmált, ahol választ kaptam ezernyi kérdésemmre a Bibliaiskola óráin, ahol áldást kaptunk házasságkötésünkre, ahol áldott életű lelkészek szolgálnak, ahol több száz élő hitű testvért kaptunk, ahová jó tartozni. A Nagyerdő lelki otthonommá lett, amiért nagyon hálás vagyok Istennek!

Kulcsárné Klárka

Válaszd a helyes sorrendet!

Szeptember 25-én a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással a felnőttként konfirmált Dobai Péter, imádsággal Nagy Judit szolgált. Lelki útkereséséről, megtéréséről pedig a felnőttként konfirmált Pongor László beszélt. A Lukács 14,15-21/a alapján Püski Lajos lelkész hirdette az igét.

Életünk hasonlítható egy nagy utazáshoz. Amikor egy nagy útra indulunk, az álomáson az útszágvasárlás a legfontosabb, vagy pedig az, hogy időben felszálljunk a jó irányba menő vonatra? A leggazdagabb Úr hívott meg a vacsorájára. Jöjjetek, immár minden kész, örülünk együtt!

Mit válaszolunk? Nem érek én rá erre. Földet vettem, ökröt vettem, mondják a példázat meghívottai is. Valóban fontosak az anyagiak, a munka, a megélhetés, és ezért részben igazuk is van. Az Ószövetség szerint a frissen nősültet nem volt szabad egy évig semmivel terhelni, hogy hadd örüljön a feleségének. Azonban ez a meghívott, hogy magát mentse, kijátszotta egymás ellen az Isten totális hívó szavát és az élet egy részletére vonatkozó szociális utasítását.

Jézus a helyes sorrendre tanít. A lényeges vagy csak a sürgősnek látszó napi aktualitások mozgatnak, sodornak téged? Életünk egésze szempontjából a legfontosabb az, hogy kit követünk, milyen irányba haladunk. Olykor nagyon sürgössé tud válni a munka, az anyagiak, a család, a világ elvárása. De nem válhatnak bálványainkká, mert akkor a célt fogjuk eltéveszteni. Az Úr fel akar szabadítani a helyes sorrend által az örvendező életre, és így feladataink helyes sorrendjére is. Az előzetes hívás óta lett volna idő felkészülni a döntésre.

Életednek válassz jó gazdát és így irányt! Jézus hívó szava Téged is döntés elé állít. Legyen mindennél fontosabb az életed helyes célba érkezése. Legyen fontosabb minden újszágvasárló részletnél az, hogy a jó irányba menő vonatot ne hagy leked! Ezért fogadd el Jézust most életed, háza, családod gazdájának! Jézus követésében munkád, vagyond is értelmes célt kap. Jöjj, örülj, vigadj velünk az Úr szeretetének vacsoráján!

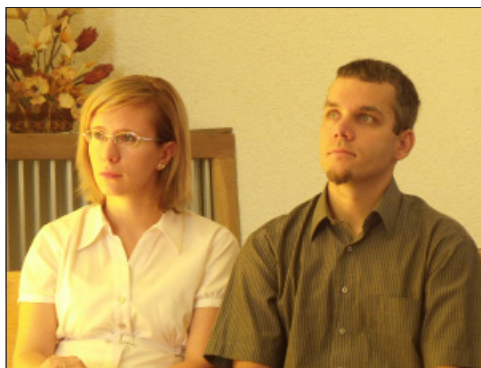
Az istentiszteletre hívott érdeklődők a következő imádságot mondhatták el, és döntéseikről a cikksorozat végén található emlékeztető alapján gondolkozhattak el. Kedves Olvasó, ezt Te is megteheted!

Imádság: Hálát adok Istenem, hogy országodba hívsz, és segítesz jobban megismerni önmagam.

Bocsásd meg, hogy bár hittem létedben, eddig mégis sok mindent fontosabbnak tartottam nálad.

Most hozzád térek, bocsásd meg tévelygéseimet és segíts örvendező új életre! Ámen!

Dobai Péter és Nagy Judit igeolvasással és imádsággal szolgáltak

Keresztszülők missziója

Debrecenben születtem, gyerekkoromban is ezen a környéken éltem.

Környezetemben mindenki református volt, de sajnos a vallásgyakorlás el-elmaradt abban az időben. Így emléknem az maradhatott, hogy esténként elbicikliztem nagymamámhoz, aki megtanított imádkozni, mesélt a régi szép időről, amikor az emberek még hitben éltek, és ez áthatotta mindennapjaikat, cselekedeteiket.

Aztán a háború után megváltozott minden – mondta ő. Az emberek nem jártak templomba, nem konfirmáltak, csak féltek.

Utána kollégiumba kerültem, ott aztán csak világi dolgokról szólt minden.

Az egyetemen történt némi változás. Azt vettem észre, hogy a barátaim között egyre több a hívő ember. Velük beszélgettem éjszakába nyúlóan, nap-mint nap. Ők egy-egy szektához tartoztak. Bizony, voltak különlegességek a gondolataik között. Így amikor elhívtak az alkalmakra, nemhogy közeledtem volna Istenhez, hanem egyre távolodtam.

Aztán jött a katonaság, ahol minden együtt volt a szocialista hadseregben ahhoz, hogy ez a távolodó mozgás felgyorsuljon. Teljesen rossz vonatra szálltam fel, és elképesztően rossz irányba haladtam. Leszereltem, és életemben felpörögtek az események.

Szeretet, családi fészek várt. Megszületett hamarosan a lányunk, akit, ahogy cseperegett, a keresztszülei vasárnaponként rendszeresen hordták a gyerekistentiszteletre, aztán nyaranta a gyülekezeti táborba. Cso-

dáltuk az élménybeszámolóit. Biztatott bennünket, hogy nekünk is a gyülekezetben a helyünk. A felnőttek, keresztszülők további biztatására is szükség volt.

2001-ben mentünk először a feleségemmel gyülekezeti táborba. Megtapasztal-

hattuk mi is, hogy szeretet, érdeklődés vesz bennünket körül. Megfogalmazódott bennünk, hogy jó lenne ehhez a gyülekezethez tartozni.

Ősszel már szorgalmasan jártunk a feleségemmel a péntek esti foglalkozásokra. Ismereteink percről percre bővültek.

Régebben nem értettem,

miért van az emberek között annyi viszálykodás. Miért akarnak egymásnak rosszat? Miért van annyi háború? Miért van annyi betegség, ínség, szegénység? Nekem kiemelt kérdésem volt, hogy miért sújtja annyi rossz a magyar népet, az egész nemzetet. Miért kellett százazreknek meghalni, millióknak szenvedni csak azért, mert magyar? Pedig „megbűnhődte már e nép a múltat s jövődöt”.

A legelvontabb kérdésekre is választ kaphattunk lelkészeinktől, vagy egyenesen a Bibliából. A Biblia érthetővé vált számunkra, nyilvánvalóvá váltak Isten szándékai, cselekedetei.

Megvilágosodtak előttünk olyan dolgok, amelyekre addig soha nem tudtunk választ adni.

Isten országa kinyílt előttünk, hitünk elmélyült. Feleségemmel együtt felnőtt fejjel ekkor konfirmáltunk.

Az életünk szépen folyamatosan megváltozott. Megértettük, helyükre tettük a

világi dolgokat is. Ami addig idegesített, feszültséget keltett bennem, az teljesen lényegtelené vált.

Értékrendünk szépen fokozatosan a helyére került. Csak az igazán fontos dolgokra koncentrálhattunk.

Érezhettük magunk mögött Isten segítségét, szeretetét.

Ez nem azt jelenti, hogy minden problémánk egyik napról a másikra megoldódott. Másként állunk feladatainkhoz. Tudjuk, hogy Isten segítségével úrrá tudunk lenni minden gondon.

Nagyon örülök annak, hogy feleségemmel együtt térhettünk erre az útra. Talán egyedül még mindig tévelyegnék, keresném az utat, és talán többször is rossz irányba haladnék. Minél tovább haladnék a rossz úton, annál nehezebb lenne a visszatérés, annál több lenne a kísértés.

Ha engednék a kísértéseknek, bizony hatalmas árat kellene fizetnem.

Most már tudom, mi a helyes irány. Tudom értékelni az ajándékokat, amiket kaptam. Hálas vagyok mindenért, amit az Úr adott. „Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (1Thessz 5,18)

Pongor László

Istentiszteleten

Október 2-án a fél 11-es istentiszteleten igeolvasással Mózesné Kapocska Ildikó, imádsággal Mózes Dávid szolgált. Lelki útkereséséről, megtéréséről pedig a felnőttként konfirmált Máténé Váradi Ida beszélt. A Lukács 14,15-24 alapján Püski Lajos lelkész hirdette az igét.

Folyamatosan háborúk, erőszak, válság szomorú hírei zúdulnak ránk a médiából. Pedig van jó hír is! Az örömhír az, hogy az Isten hív magához, mint a példázatbeli gazda a vendégeit a nagy vacsorára. Megdöbbenő, hogy a már meghívottak – a választott nép vallásos vezetői – végül nem mentek el. Csak mentegetőztek a vagyon, a munka, a családi élet egy-egy eseményei mögé bújva. Vigyázzunk, mert lekésheetjük a jó irányba vivő vonatot.

Isten mentő szeretete nem ismer korlátokat. Szolgáit – minket is –, akik már megismertük szeretetét, küldi most hozzád is azzal a jó hírrel, hogy téged is hív! Lehet, hogy eddig kizárva érezted magad a templomból, mert nem kaphattál vallásos neveltetést. Lehet, hogy a világ útjain sodródódtál az árral bizonytalan, idegen utakon. Lehet, hogy úgy érezted, az előítéletek kerítései választanak el téged Istentől. Halld meg a hívást, mert még téged is hív az Úr, és szeretne veled is együtt örülni a nagy vacsorán.

Mennyei gazdánktól azt a megbízatást kaptuk, hogy „kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen a házam”. Nem fegyverrel, nem erőszakos cselekedetekkel, mert a cél nem szentesíti az eszközt. De mérhetetlenül nagy szeretettel, türelemmel, kitartóan bátorítva, biztatva szeretnénk meggyőzni téged is, hogy életed legnagyobb döntése az lesz, ha igent

Még téged is hív!

mondasz az Úr hívó szavára. Szeretnénk megértetni veled is, hogy nem érdemeidért vagy érdemteleniségeidért hív az Úr, hanem mert szeret, és az örvendező élettel, üdvösséggel szeretne megajándékozni. Az örök mennyei vacsorának akkor lehetsz részese, ha már most elfogadod az Úr hívó szavát, és Krisztust követve csatlakozol népe örvendező közösségéhez is.

Kedves Barátom! Még téged is hív az Úr! Elküldött minket, hogy rajtunk keresztül is megszólítson, szeretetének üzenetét eljuttassa hozzád. A Mennyei Atya nem érdemeidre vagy érdemteleniségedre, hanem Krisztus éretted való áldozatára tekintve kész elfogadni téged is, mert szeret. Jöjj, legyünk részesei a Krisztus követése által annak az örvendező életnek!

Imádság: Istenem, most már tudom és valom, hogy az életem csak hit által működik és országodban lesz boldog.

Magasztallak, hogy kitartóan, többször hívtál, és hit által örökkévaló távlatot nyitottál számomra is.

Odaszánom magam Krisztus követésére, segíts megtapasztalni a gyülekezetben felkínált áldásaidat. Ámen!

*Mózesné Kapocskai Ildikó igét olvasott és
Mózes Dávid imádkozott*

Gyermekünkön keresztül...

25 éve vagyunk házасok férjemmel, Sándorral. Egy fiúnk van, Ákos, aki egyetemi hallgató Budapesten.

Én vegyész-mérnök vagyok. A Teva Gyógyszergyárban dolgozom a végzésem óta. Az eltelt idő alatt a gyár több egységénél láttam el különböző feladatokat. Jelenleg a generikus kutatás-fejlesztési területén, az ott fejlesztett gyógyszerek törzskönyvezésével foglalkozom.

A szülői házban nem kaptam vallásos nevelést. Hitről, Istenről nem beszélgettünk, így gyerekként nem is konfirmáltam.

Sem a középiskolában, sem az egyetemi évek alatt nem kerültem olyan emberek társaságába, ahol a hit kérdése felszínre került volna.

Így abban a meggyőződésben, hogy mindent, amit elértem, csakis magamnak köszönhetek, senki nem ingatott meg.

Az egyetem elvégzése után visszajöttünk Debrecenbe, elkezdtünk dolgozni.

Barátaink hatására kapcsolatba kerültünk a jógával, ami továbbra is azt erősítette, hogy minden tőlem függ, minden csak rajtam múlik.

Egy idő után azonban mégsem éreztük e csoporthoz tartozónak magunkat, más uta-

Gyermekünkön keresztül a gyülekezet felé

kat kerestünk. Elvégeztük az Agykontroll tanfolyamot, ami egy újabb eszközt adott az önmegvalósításunkhoz.

Mindeközben megszületett Ákos, sőt iskoláskorúvá érett, így iskolát kellett választani számára.

Mint gondos szülő, több iskolába is elmentem tájékozódni az oktatási módszerekről, az iskola légköréről.

Akkoriban szomszédunk volt a Nagytemplom lelkészének a fia és családja. A fiaink egyidősek voltak, így Éva, a feleség megkérdezett, nincs-e kedvem elmenni vele a református általános iskolába tájékozódni.

Elmentem, gondoltam, ebből baj nem lehet. Az iskolában látottak és hallottak arról győztek meg, hogy ez egy jó hely a gyerekek számára.

Arra a döntésre jutottunk, hogy beadjuk az Ákos jelentkezését ebbe az iskolába, az nem árthat neki, ha a Bibliáról ismeretei lesznek.

A jelentkezési lapon érdekes kérdésekkel is szembesültünk, amelyek a család hitbeli hovatartozását, szokásait firtatták. Mi őszintén leírtuk a tényeket, többek között, hogy templomba legfeljebb csak a nagyobb ünnepek alkalmával megyünk el, mint a karácsony vagy a húsvét. Gondoltuk, jöjjön, aminek jönnie kell.

És jött, Ákost felvették a Kisrefibe. Ekkor kezdődtek a „problémák”.

Mivel az iskolában természetsszerűleg hittant is tanultak, Ákos próbált velünk erről beszélgetni, esetleg kérdezni, nem sok sikerrel.

Közben kollégák lettünk egyik gyülekezeti tagunkkal, ráadásul a gyerekeink osztálytársak voltak.

Gyakorlatilag ekkor kezdődött életem azon szakasza, amikor egyáltalán beszéltem nekem valaki Istenről és a Bibliáról.

Kolléganőmmel mindig nagyon tanulságos beszélgetéseink voltak. Én értetlenkedtem, ellentmondtam, érveltem, de mindig mindenre volt válasza. Lépésről-lépésre haladtunk előre.

Meghívott bennünket, hogy vasárnaponként jöjjünk el a Nagyerdei Gyülekezetbe istentiszteletre. Elég sok kifogásunk volt, de néha-néha mégis eljöttünk.

Többször jöttünk össze közös családi beszélgetésekre, amikor próbálták Isten útját megismertetni velünk.

Majd a nyár közeledtével invitáltak bennünket a gyülekezeti táborba.

Én könnyebben igent mondtam, Sándornak azonban voltak fenntartásai, de végül elmentünk.

Gondolatébresztő beszélgetések voltak, melyek arra inspiráltak bennünket, hogy komolyabban megismerjük a Bibliát.

Így ősszel beiratkoztunk a Bibliaiskolába, ahol a Biblia tanulmányozásán keresztül megismerhettük Istent.

A Bibliaiskola végén lehetőség volt arra, hogy a gyülekezet előtt valljuk meg hitünket, én ekkor konfirmáltam, 1999-ben. Isten megjelenése alapjaiban változtatta meg az életemet.

Más lett a fontossági sorrend az életemben, megtanultam különbséget tenni fontos és sürgős dolgok között.

Higgadtabb, nyugodtabb lettem, hiszen tudtam, hogy Istennek gondja van rám, Ő mindig a javamat szolgálja.

Kívánom, hogy minél többen megtapasztalhassák ezt a felszabadító biztonságérzetet mindennapi életükben.

Máténé Váradi Ida

Életképek

*Kamarakórus...
és az ifjs zenekar az istentiszteleten*

Nyílászárók korszerűsítése

Új reformáció

KLAUS DOUGLASS TÉTELEIBŐL

17. A LEGFŐBB MEGBÍZATÁS, AMIT JÉZUS EGYHÁZÁNAK ADOTT, NEM AZ, HOGY GONDOT VISELJEN AZ EMBEREKRE, HANEM HOGY TANÍTVÁNNYÁ TEGYE ŐKET.

18. JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA NEM DÖNTHETI EL TETSZÉSE SZERINT, HOGY AKAR-E „MISSZIÓT” FOLYTATNI, VAGY SEM.

19. MISSZIÓ ÉS TOLERANCIA NEM MOND ELLENT EGYMÁSNAK.

20. NINCS KERESZTYÉNSÉG MEGTÉRÉS NÉLKÜL – MEGTÉRÉSI ÉLMÉNY NÉLKÜL AZONBAN IGEN.

21. A MEGTÉRÉS FOLYAMATÁHOZ HOZZÁTARTOZIK A BETAGO-LÓDÁS A GYÜLEKEZETBE.

22. AKI KÖZÖLNI AKARJA MÁ-SOKKAL A JÓ HÍRT, ANNAK MA-GÁNAK IS JÓ HÍRRÉ KELL VÁLNIA.

23. NEM VÁRHATJUK EL, HOGY AZ EMBEREK KRISZTUSRA HA-GYATKOZZANAK, HA MI MA-GUNK NEM HAGYATKOZUNK RÁ.

24. NEM MISSZIÓI RENDEZVÉ-NYEKRE, HANEM MISSZIÓI GYÜ-LEKEZETEKRE VAN SZÜKSÉGÜNK.

Bemutatkozik segédlelkészünk

Debrecenben születtem 1986-ban. Szüleim és két nővérem pedagógusok.

Keresztyén családban élve a református hit és identitás mindig is meghatározó volt számomra, természetes volt a gyülekezeti légkör, az istentiszteletek ünnepélyessége, a közösségi alkalmak.

Gyermekkoromban a Tóócskertben laktunk és a Széchenyi kerti Gyülekezethez tartoztunk, ahol édesapám presbiter és gondnok is volt. 1999-ben konfirmáltam. Az elmúlt, közel 10 évben a kistemplomi gyülekezetbe jártam családommal, a kántori és presbiteri szolgálataim is ide kötöttek. 5 évig énekeltem a Kollégiumi Kántusban.

2004-ben érettségiztem a Dóczy Gimnáziumban, és ugyanebben az évben szereztem kántori oklevelet Miskolcon. A gimnáziumban és később a teológián is rendszeresen végeztem kántori szolgálatokat.

A Debreceni Egyetem programtervező-matematikai szakán kezdtem el felsőfokú tanulmányaimat. Két év múlva elkezdtem a teológiai tanulmányaimat is a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen.

Úgy érzem, itt találtam meg a helyem. A gimnáziumi évek és a nyári kántorképzők lelkisége nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a lelkészi hivatást választottam. Leginkább a teológia, mint tudomány áll hozzám közel, különösen is a rendszeres teológia (dogmatika, etika), de ezek mellett a gyakorlati teológia is foglalkoztat, leginkább az igehirdetés tudománya és a lelkigondozás.

Elméleti tanulmányi éveim alatt sokat foglalkoztam a teológia és a természettudományok kapcsolatával, szakdolgozatomat is ebből a témából írtam, „A világ teremtése” címmel.

Nagy öröm számomra, hogy hatodévesként gyakorlóéveimet itt, a Nagyerdei Gyülekezetben tölthetem el, mert azt gondolom, itt nagyon sok mindent tanulhatok, amit későbbi szolgálataimban jól fogok tudni majd hasznosítani, és úgy érzem, ebben a közösségben új otthonra leltem. Már korábban is részt vettem alkalmakon, barátaim invitálására.

Sokat jelent számomra, hogy a tavalyi táborban a Kornéliusz ifi „segédvezetője” lehettem.

Megtiszteltetés, hogy lehetőséget kaptam a most konfirmáltakból alakult, azóta Págiel névre hallgató ifi vezetésére.

Köszönöm a gyülekezet lelkészeinek és a gyülekezet tagjainak a már eddig is felém nyújtott befogadó szeretetét.

Szeretnék én is adni, képességeimnek és felkészülésemnek megfelelően Isten iránti hálával szolgálni ebben a gyülekezetben az Úr dicsőségére és felebarátaim javára.

*Peleskey Miklós Péter
segédlelkész*

„Magasztaljátok az Úr dicső nevét, ajándékot hozva jöjjetek udvaraiba!”
(Zsolt. 96, 8)

Hírek

- ♦ Minden kiscsoport **folytatja foglalkozásait októbertől.**
- ♦ **Gyülekezeti hétvége:** október 21-23, részletes program a címlapon.
- ♦ **Presbiterjelöltek bemutatása november 6-án,** a vasárnap délelőtti istentiszteleteken.
- ♦ **Presbiterválasztás november 13-án,** vasárnap délelőtt a két istentisztelet között és a második istentisztelet utáni fél órában a templomban.

Ifjsek évkezdő bográcsolása

Imádkozzunk...

- ♦ presbiteri szolgálatra alkalmas testvérekért,
- ♦ megfontolt presbiterválasztásért,
- ♦ gyülekezeti hétvégéért,
- ♦ templom korszerűsítéséért,
- ♦ szeretteikre emlékezőkért.

Szivárvány –

a Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: Litográfia Készült 450 példányban
19. évfolyam 10. szám Megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917
Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órákor)

Okt. 9. Karasszon Dénes gondonkázik

Okt. 16. Dobi Bálint orgonál

Okt. 23. Szilágyi Gyula orgonál

Okt. 30. Ispány Marietta énekel

Nov. 6. Karasszon Dezső zongorázik

Nov. 13. Kiss Zoltán orgonál

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a Szivárvány is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül